

LXXXII.

Forslag til Lov

indeholdende

nogle Ændringer i Lov om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne af 30. Juni 1922.

(Fremsat i Folketinget den 26. Januar 1924 af Kirkeminister *Appel*).

I Lov om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne af 30. Juni 1922 foretages følgende Ændringer:

1. I § 2, 2det Stykke udgaar 2det og 3dje Punktum, og i § 5, 1ste Stykke udgaar 2det, 3dje, 4de og 5te Punktum.

2. Til Lovens § 12 føjes som 3dje Stykke:

Den Merudgift til Kirkens Opvarmning, Belysning og Rengøring m. m., som forårsages ved Valgmenighedens Brug af Kirken, godtgøres denne af Valgmenigheden med et Vederlag, som fastsættes af Kirkens Overtilsyn efter Forhandling med Menighedsraadet og Valgmenighedens Bestyrelse. Overtilsynets Afgørelse kan indankes for Kirkeministeriet. Det Beløb, der af Valgmenigheden udredes i fornævnte Øjemed, kan ikke medregnes af Valgmenighedens Medlemmer ved Benyttelsen af den i Lov Nr. 286 af 30. Juni 1922 § 61, 5. Stk., hjemlede Fradragsret.

3. Til Lovens § 14 føjes som 2det Stykke:

Naar saadan Tilladelse af Biskoppen er meddelt en Præst ved en evangelisk-luthersk Frimenighed, har denne Ret til at forrette Begravelse for Medlemmer af Folkekirken, ligesom Begravelser af Medlemmer af Frimenigheden kan ske fra Sognekirken eller Sognedistriktskirken paa det Sted, hvor Jordfæstelsen skal foregaa. I alle Tilfælde, hvor en Frimenighedspræst skal forrette en Begravelse, skal de Bevisligheder, der udkræves, forinden en Jordfæstelse kan ske, forud for Begravelsen forelægges for Sognepræsten eller Sognedistriktspæsten paa Stedet.

4. Til Lovens § 17 føjes som 2det Stykke:

Bestemmelse om, hvilken Betaling der af Frimenigheden skal ydes saavel for Brugen af Kirken som for dens Opvarmning, Belysning og Rengøring m. m., fastsættes